

tis, sed & Revelationem in Statu Christianismi, eò nimirum, qui Chri-
 stianam decet Philosophiam modò, consulamus. Ratio secum ha-
 bitans ad omne requirit vitium tum in intellectu scientiam circum-
 stantiarum moralium, tum in voluntate volendi actum. Item;
 cum ad virtutem non sufficiat unicus actus bonus, sed requiratur
 habitus; ne vitium quidem sine hoc dari posse, similiter statuit.
 Oppositorum nimirum, in generalibus, eandem esse rationem ubiq;
 observat, ideoq; hinc aliam esse non posse, concludit. Verum enim
 verò hæc ἀνεπισβεια ejus, mera est ignorantia. Nihil enim novit de
 peccato originali; multò minùs in profunditatem ejus penetrare
 potest. Utrumq; verò cum edoceamur in Statu Christianismi, re-
 ctiùs etiam pleniùsq; in Christianâ nostrâ Philosophiâ Vitii naturam
 cognoscere describereq; possumus. Postquam nimirum è Spiritu S.
 audimus, peccatum esse ἀνομίαν; 1. Job. III. 4. ἀνομίαν, ibid. c. V. 17.
 ulterius ad vitium in genere requirimus nihil, neq; in intellectu scien-
 tiam, neq; in voluntate consensum; quemlibet etiam actum vitio-
 sum pro malo jure meritoq; habentes; tamen gradum majorem
 vitiositatis putemus esse, ubi aliquis ex habitu sciens & volens pec-
 cat. Quàm utilis verò hæc sit methodus Christianæ Philosophiæ,
 experimur, quoties cum Pontificiis de natura Peccati disputamus.
 Hi enim in Statu humanitatis hinc loco tantum subsistunt, nullumq;
 quod à sciente & volente non sit commissum, agnoscunt. En reum
 id apertè confitentem; *Andradium* nimirum, & quidem in ipso
 Concilio Tridentino ita *Orthodoxarum Explication: Lib. III. fol. 80.*
fac. 6. scribentem: *Qui voluntarium illud (peccatum & quidem*
semper) esse & à sciente committi pernegat, hominem propria & ex-
cellentissimâ naturâ spoliât, atq; cum brutis animantibus ac feris con-
nectit & copulat. Sic verò utroq; oculo ad Statum humanitatis re-
 spiciens, Status Christianismi prorsus dememinit; unde quoque
 primò statim loco summam Philosophorum omnium consensionem
ibid. ponit.

TH. X.

Postquam autem hæc viâ cognovimus vitium plenissimè; op-
 positum, ejus, nimirum virtutem, non possumus non exactissimè quo-
 que cognoscere, hujusq; naturam non minùs ἐν ὁρθότητι, sicut illius
 ἐν ἀνομίᾳ collocare. Valet enim consequentia: Si vitium consistit
 in aberratione à lege, virtus ponenda est in rectitudine secundum